

De Reest

Wanneer ik stilletjes over de Reest heen kijk,
Dan voel ik me op dat moment zeer rijk
Loerend over lange weiden,
voel ik mijn blik langzaamaan verglijden
naar die ene ree, rustig grazend
en langzaam aan zijn adem blazend.

Wanneer ik stilletjes over de Reest heen kijk
Dan krijgt mijn opa zijn gelijk
Die weidse stilte , gevangen in één blik,
Hier had hij moeten fietsen die man van Skik
Zo ongelofelijk mooi, zo ongelofelijk stil,
Logisch dat de ooievaar niet meer naar het zuiden wil.

Wanneer ik stilletjes over de Reest heen kijk
Zie ik op de wal in het uitgebaggerde slijk
Twee padden springen, in het rond,
Stuiterend over dit mooie stukje grond
Ja dan kruipt dit geheel mij naar de strot,
Want dit is voor mij ultiem genot.

Dan draai ik mij om met de rug naar de Reest
En het slechte gevoel is terug van weggeweest.

Ik kijk naar het zuiden

En in mij begint een bel te luiden

Daar ligt de Randstad met al haar macht,

Daar lag de toekomst heb ik lang gedacht,

Echter niet daar, maar achter mij ligt Neerlands pracht.

De Reest kronkelend van oost naar west,

Is door haar ruwheid op haar best,

Al zijn de mooiste schilderijen in Nederland opgehangen,

Zelfs Rembrandt heeft dit nooit in kleuren kunnen vangen.